

ÎNCHEIERE

4 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Samson Igorelia, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Samson Igorelia împotriva lui Țiței Serghei privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curtii de Apel Bălți, prin care s-au respins apelurilor declarate de Samson Igorelia și Țiței Serghei și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 18 februarie 2019, Samson Igorelia, s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată lui Țiței Serghei, privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, stabilită prin hotărâre din 16 ianuarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că, prin hotărârea din 16 ianuarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Central s-a dispus încasarea de la Țiței Serghei în beneficiul lui Samson Igorelia a pensiei de întreținere pentru copilul minor Țiței Cătălin Serghei, născut la 27 decembrie 2014 în sumă bănească fixă de 719 lei lunar din toate veniturile lunare, începând cu 19 octombrie 2016 până la atingerea majoratului copilului.

Reclamanta a invocat că, suma achitată de pârât în cuantum de 719 lei lunar este sub minimul de existență pentru întreținerea copilului minor și este insuficientă pentru a-i asigura copilului o existență normală, deoarece cheltuielile de întreținere în raport cu vârsta, cheltuielile pentru pregătire la frecventarea unei instituții preșcolare sunt în permanență creștere, însă nu și pensia achitată de pârât.

Astfel, la încasarea pensiei de întreținere, urmează a fi luată în considerație și informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil.

Conform informației de pe portalul Biroului Național de Statistică al RM, minimul

de existență pentru copil constituie în medie de 1815,4 lei lunar, cu o diferențiere a acestui indicator în dependență de vârsta copilului, de la 1560,7 lei pentru copiii în vârstă de până la 1-6 ani și de la 2045,4 lei pentru copiii în vârstă de până la 7-17 ani.

Reclamanta a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor Țiței Cătălin, născut la 27 decembrie 2014, stabilită prin hotărâre din 16 ianuarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central, cu stabilirea unei sume bănești lunare fixe, în sumă de 2500 lei și încasarea de la Țiței Serghei a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 1500 de lei.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2019a Judecătorei Edineț, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor Țiței Cătălin, stabilit prin hotărârea din 16 ianuarie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Central și s-a încasat de la Țiței Serghei în beneficiul lui Samson Igorelia, pensie de întreținere pentru fiul minor Țiței Cătălin, născut la 27 decembrie 2014, în mărime fixă, în cuantum de 780,34 (șapte sute optzeci, 34) lei lunar, începând cu 18 februarie 2019, până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Țiței Serghei în beneficiul lui Samson Igorelia cheltuielile de judecată suportate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1500 lei.

S-a încasat de la Țiței Serghei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a constatat că, în lipsa unor date privitor la locul de muncă al pârâtului, despre veniturile constante sau ocazionale ale ultimului, a ținut cont de informația oficială oferită de Biroul Național de Statistică.

Astfel, conform informației oferite de Biroul Național de Statistică potrivit căruia, valoarea minimului de existență pentru semestrul I al anului 2018 - pentru copii cu vârsta cuprinsă între 1- 6 ani constituie 1560,7 ceea ce revine pentru fiecare părinte a câte 780,34 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 02 mai 2019 Samson Igorelia, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

La 3 mai 2019 a declarat apel și Țiței Serghei, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 17 aprilie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central și respingere cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți au fost respinse apelurile declarate de Samson Igorelia și Țiței Serghei și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

La 18 octombrie 2019, Samson Igorelia, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat eronat lege.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la stabilirea soluției nu a verificat situația de fapt, dar a acceptat poziție intimatului, fără a-și justifica propriile

raționamente privitor apelul depus de Samson Igorelia.

Deși instanța de apel are obligația de a motiva în fapt și în drept hotărârea pronunțată sub toate aspectele, instanța ignorând și încălcând prevederile legale a emis decizia cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și a circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei care nu au fost constatate și elucidate pe deplin, ceea ce constituie temei de casare a deciziei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 septembrie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 18 octombrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 6 noiembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d.115).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimatului nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Samson Igorelia, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Samson Igorelia, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Nina Vascan